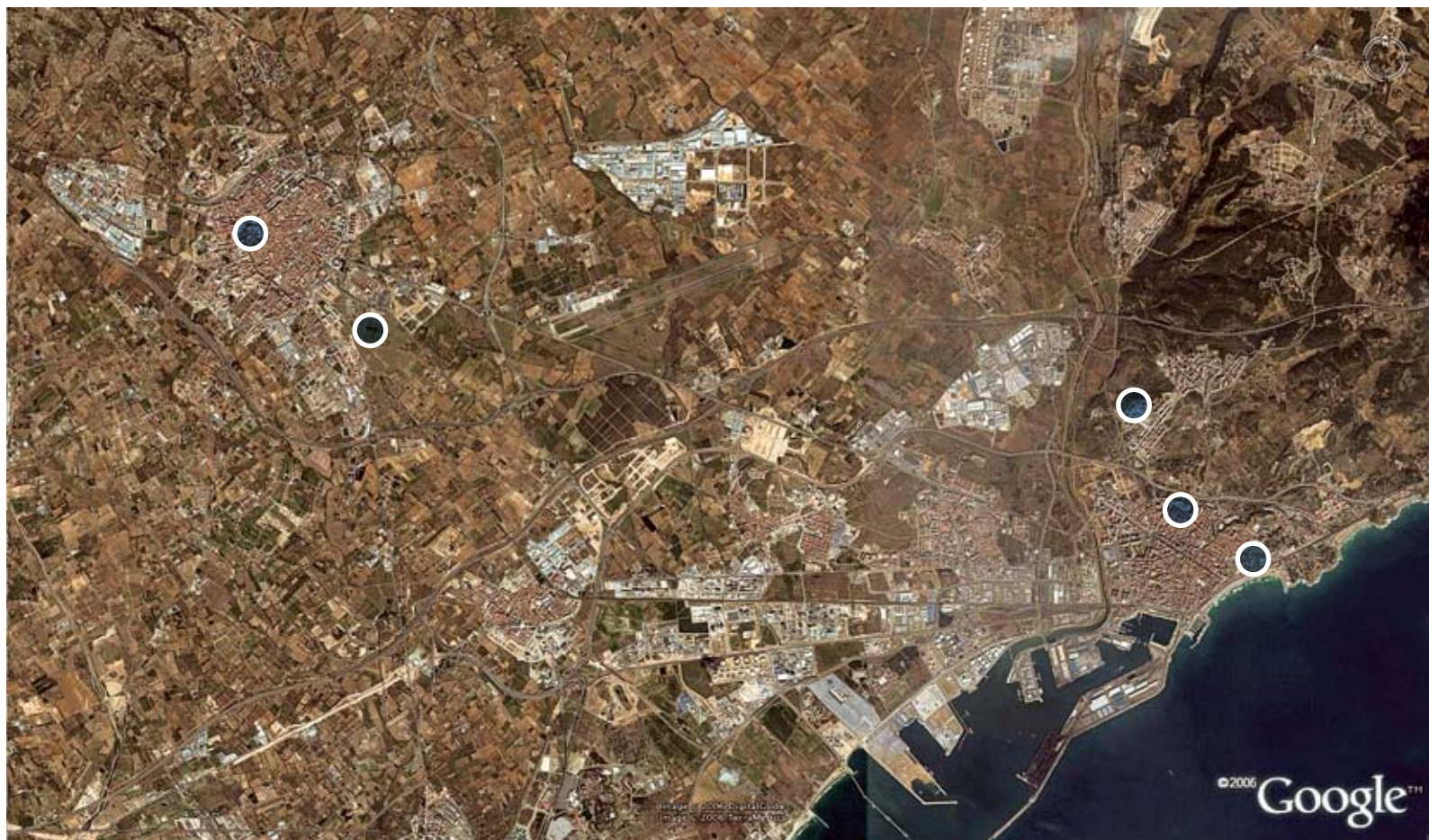
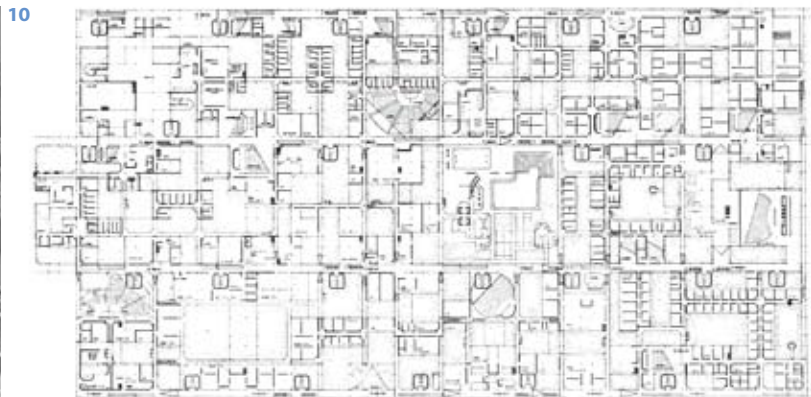

Concurs d'idees per a l'Escola d'Arquitectura Bellisens

Universitat Rovira i Virgili, Reus

L'objecte d'aquest concurs va ser la selecció de la millor idea arquitectònica per a la construcció de l'Escola d'Arquitectura de Reus.

La localització territorial del nou campus és el reflex d'una universitat (la Rovira i Virgili) a cavall entre dues ciutats, Reus i Tarragona, per la qual cosa el seu àmbit d'implantació és territorial.

Ricard Piè, al text *La universitat en el territori: reflexió històrica i consideracions sobre el cas català*, dona referències de la situació del mapa universitari a Tarragona: "En un moment donat la Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat va defensar la construcció d'un campus únic, sobre la carretera que uneix les dues ciutats, al costat de l'aeroport i per on ha de passar el tren d'alta velocitat. Aquesta proposta era una aposta per reforçar un punt territorial, sumant universitat i grans infraestructures. El projecte no va prosperar i finalment s'han desplegat cinc zones (1), dues als nuclis històrics de Tarragona (a la part alta del barri vell i a l'antic escorxador, on s'ha situat el rectorat) i Reus (al Vapor Nou, com a ampliació de la Facultat de Medicina), dos campus perifèrics, el de Sescelades a Tarragona i el dels Bellisens a Reus, i finalment les casernes de Tarragona."

L'edifici de l'Escola d'Arquitectura havia d'ocupar un àmbit concret del campus de Bellisens a Reus, i això pressuposava la redacció posterior d'uns estudis que abraçarien dues fases: la primera acolliria la nova Escola d'Arquitectura i la segona correspondria a espais de reserva per a altres facultats.

El programa de totes dues fases (aules, departaments...) coincidia en bona part, de manera que calia tenir en compte la relació dels usos, amb una visió àmplia.

L'ordenació de la qual partien els concursants corresponia a la concepció de la Universitat Rovira i Virgili per al seu campus de Bellisens, que comporta una revisió del planejament vigent. El nou campus té com a clar referent el magnífic edifici de la Facultat d'Econòmiques (2), obra de Pau Pérez Jové en col·laboració amb Anton Maria Banús, primera colonització del lloc.

A Bellisens hi ha, com alguns dels concursants exploren, altres preexistències, com ara el fet que es tracta d'una localització en un enclavament de comunicacions rodades i ferroviàries, una situació privilegiada en el triangle

The aim of this competition was to select the best architectural idea for the construction of the Reus School of Architecture.

The location of the new campus reflects a position for the university (Rovira i Virgili) halfway between two cities, Reus and Tarragona, making its scope of implantation territorial.

In his text *La universitat en el territori: reflexió històrica i consideracions sobre el cas català* (The university in the territory: historical reflection and considerations on the Catalan case), Ricard Piè refers to the situation of the university map in Tarragona: "At one point, the Directorate General of Urbanism of the Generalitat Government defended the construction of a single campus, on the road that joins the two cities, beside the airport and the planned route of the future high-speed train line. This proposal represented the decision to reinforce a territorial point by combining university and large infrastructures. The project did not prosper, and finally five areas (1) have been developed, two in the historic centre of Tarragona (in the top part of the old town and the former abattoir, the seat of the Vice-Chancellor) and Reus (in the Vapor Nou, extending the Medicine Faculty), two outlying campuses (Sescelades in Tarragona and Bellisens in Reus) and, finally, the Tarragona barracks."

The School building was to occupy a specific sector of the Bellisens campus in Reus, calling for the subsequent drafting of studies to cover two phases: the first would address the new School of Architecture and the second would correspond to spaces reserved for other faculties.

The programmes of the two phases (lecture rooms, departments, etc.) largely coincided, involving an overall approach to the interrelation of uses.

The competition entrants were to design Rovira i Virgili University for the Bellisens campus, involving a review of current planning conditions. The obvious reference for the new campus is the magnificent Economics Faculty building (2), designed by Pau Pérez Jové, the first site colonizer.

There are pre-existing conditions at Bellisens that some of the entrants explored,

El objeto de este concurso era la selección de la mejor idea arquitectónica para la construcción de la Escuela de Arquitectura de Reus.

La localización territorial del nuevo campus es el reflejo de una universidad (la Rovira i Virgili) a caballo entre dos ciudades, Reus y Tarragona, por lo que su ámbito de implantación es territorial.

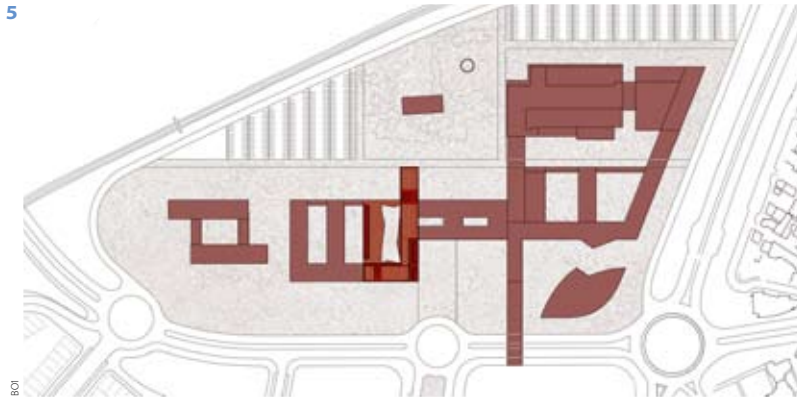
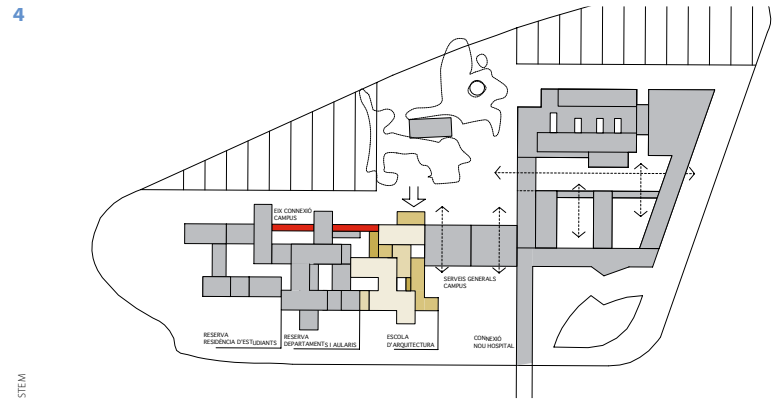
Ricard Piè, en el texto *La universitat en el territori: reflexió històrica i consideracions sobre el cas català*, da referencias de la situación del mapa universitario en Tarragona: "En un momento dado, la Dirección General de Urbanismo de la Generalitat defendió la construcción de un campus único, sobre la carretera que une ambas ciudades, junto al aeropuerto y por donde tiene que pasar el tren de alta velocidad. Esta propuesta era una apuesta para reforzar un punto territorial, sumando universidad y grandes infraestructuras. El proyecto no prosperó y finalmente se han desplegado cinco zonas (1), dos en los núcleos históricos de Tarragona (en la parte alta del casco antiguo y en el antiguo matadero, donde se ha situado el rectorado) y Reus (en el Vapor Nou, como ampliación de la Facultad de Medicina), dos campus periféricos, el de Sescelades en Tarragona y el de Bellisens en Reus, y por último los cuarteles de Tarragona."

El edificio de la Escuela tenía que ocupar un ámbito concreto del campus de Bellisens en Reus, lo que suponía la redacción posterior de unos estudios que abarcarían dos fases: la primera acogería la nueva Escuela de Arquitectura y la segunda correspondería a espacios de reserva para otras facultades.

El programa de ambas fases (aulas, departamentos...) coincidía en gran parte, de modo que había que tener en cuenta la relación de usos, con una visión amplia.

La ordenación de la que partían los concursantes correspondía a la concepción de la Universitat Rovira i Virgili para su campus de Bellisens, lo que implica una revisión del planeamiento vigente. El nuevo campus tiene como claro referente el magnífico edificio de la Facultad de Económicas (2), obra de Pau Pérez Jové, primera colonización del lugar.

En Bellisens hay, como exploran algunos de los concursantes, otras preexistencias, como

Reus-Tarragona-Salou, la connexió amb la mateixa ciutat de Reus o d'altres, com les traces agràries preexistents.

A la segona fase del concurs són cinc els equips convidats:

RGA Arquitectes: Pere Riera, Josep Gutiérrez i Montserrat Batlle + Marc Binefa (16)

Montserrat Fusano i Ignacio Álvarez

Carles Teixidor per Bardají i Associats, amb Franc Fernández (17)

Stem Arquitectes: Esteve Aymerich, Inés de Rivera i Ton Salvadó (18)

Marc Albiol per BO1 Arquitectes (19)

Etcètera Arquitectura: Josep Cargol + Ricard Turon (20)

Les propostes

Dues de les cinc propostes seleccionades (3 i 4) qüestionen de manera clara l'ordenació que proposa la Universitat Rovira i Virgili, de la qual partien els concursants. És així que elaboren un nou punt de sortida que garanteixi, des de la totalitat de la implantació, unes noves traces des d'on treballar la parcialitat de l'encàrrec.

De les altres propostes, només una (5) manté realment el dimensionament i l'orientació del planejament inicial, que reconverteix en una idea claustral, una idea històricament vinculada a la gènesi universitària, a l'edifici-universitat. Les altres dues propostes (6 i 7) accepten de manera genèrica l'ordenació, escalen la dimensió dels patis i els esquemes de pintes i hi introdueixen modificacions per acostar-se més al concepte de campus-ciutat per intuir problemes de grandària, usos, zonificació...

Les propostes de SOM per al campus de Chicago (1963) (8), de Mies a l'IIT (1938-1958) (9) o bé la Freie Universität de Berlín (1963), de Wood i Schiedhelm (10), són referències presents en diverses propostes, tant des de la primera reflexió territorial com a la pròpiament edificatòria.

Cap dels concursants no modifica la localització proposada a les bases per a l'edifici de l'Escola d'Arquitectura dins el conjunt del campus, i en totes les propostes —i amb diferents graus d'intencionalitat— es reflecteix la *connectivitat* futura amb la resta del campus.

El paper del pati esdevé central en totes les propostes: des de la idea de claustre fins al pati com a escaleta

such as its situation in a road and rail communications enclave, a prime location in the Reus-Tarragona-Salou triangle, connection with the city of Reus and others, and a pre-existing farmland context.

Five teams were invited to submit entries in the second phase:

RGA Arquitectes: Pere Riera, Josep Gutiérrez and Montserrat Batlle + Marc Binefa (16)

Montserrat Fusano and Ignacio Álvarez-Carles Teixidor for Bardají i Teixidor Associats, with Franc Fernández (17)

Stem Arquitectes: Esteve Aymerich, Inés de Rivera and Ton Salvadó (18)

Marc Albiol for BO1 Arquitectes (19)

Etcètera Arquitectura: Josep Cargol + Ricard Turon (20)

The proposals

Two of the five selected proposals (3 i 4) directly challenged the layout proposed by Rovira i Virgili University, which was the entrants' starting point. They therefore adopted a new departure point that, based on the totality of the implantation, guaranteed a new layout according to which to address the partiality of the assignment.

Of the other proposals, only one (5) really maintains the dimensioning and orientation of initial planning, which it restructures as a cloister concept, an idea historically linked to the genesis of the university and its built environment. The other two proposals (6 i 7) accept the general layout, scale the dimension of the courtyards and the comb-layouts, and introduce modifications more in keeping with the concept of city-campus, with a view to addressing issues of size, use and zoning.

References to the projects of SOM for the Chicago campus (1963) (8), of Mies for the IIT (1938-1958) (9) or Berlin's Freie Universität (1963), and of Wood and Schiedhelm (10) are present in these proposals, both in terms of initial territorial reflection and actual construction.

None of the entrants modified the location proposed in the conditions of entry for the School of Architecture building within the campus, and all the proposals—with differing degrees of intentionality—reflect

el hecho de que se trata de una localización en un enclave de comunicaciones rodadas y ferroviarias, una situación privilegiada en el triángulo Reus-Tarragona-Salou, la conexión con la propia ciudad de Reus u otras, como las trazas agrícolas preexistentes.

En la segunda fase del concurso, son cinco los equipos invitados:

RGA Arquitectes: Pere Riera, Josep Gutiérrez y Montserrat Batlle + Marc Binefa (16)

Montserrat Fusano e Ignacio Álvarez-Carles Teixidor por Bardají i Associats, con Franc Fernández (17)

Stem Arquitectes: Esteve Aymerich, Inés de Rivera y Ton Salvadó (18)

Marc Albiol por BO1 Arquitectes (19)

Etcètera Arquitectura: Josep Cargol + Ricard Turon (20)

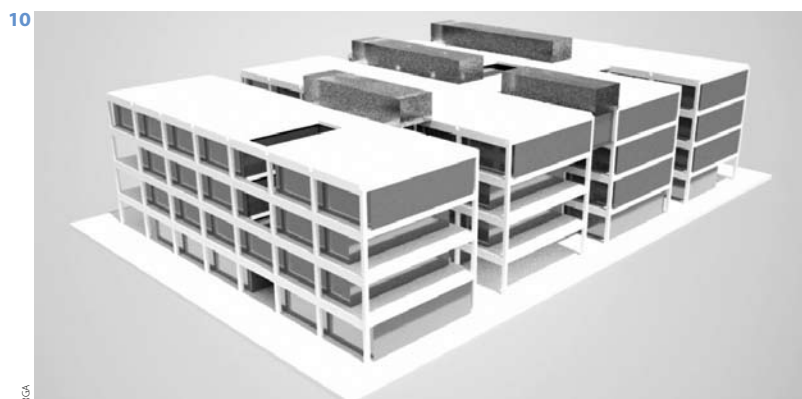
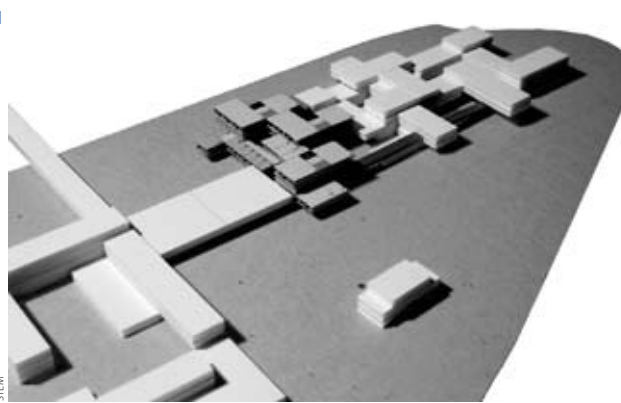
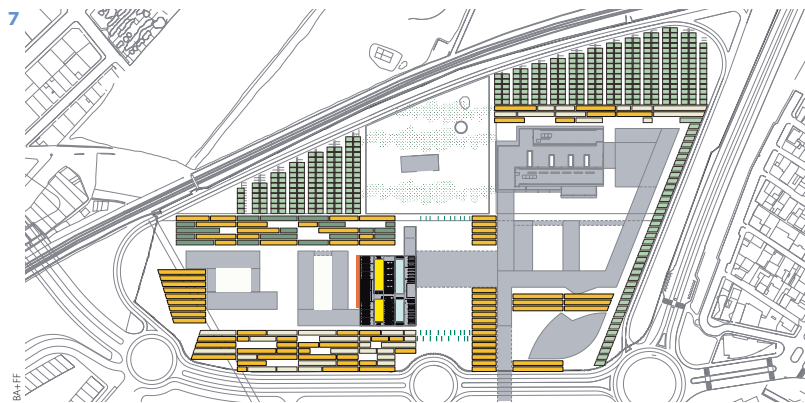
Las propuestas

Dos de las cinco propuestas seleccionadas (3 i 4) cuestionan claramente la ordenación propuesta por la Universitat Rovira i Virgili, de la que partían los concursantes. Elaboren pues un nuevo punto de salida que garantice, desde la totalidad de la implantación, unas nuevas trazas desde donde trabajar la parcialidad del encargo.

De las demás propuestas, sólo una (5) mantiene realmente el dimensionamiento y la orientación del planeamiento inicial, que reconvierte en una idea claustral, una idea históricamente vinculada a la génesis universitaria, al edificio-universidad. Las otras dos propuestas (6 i 7) aceptan de forma genérica la ordenación, escalan la dimensión de los patios y los esquemas de peines e introducen modificaciones en ellos para aproximarse más al concepto de campus-ciudad al intuir problemas de tamaño, usos, zonificació...

Las propuestas de SOM para el campus de Chicago (1963) (8), de Mies en el IIT (1938-1958) (9) o bien la Freie Universität de Berlín (1963), de Wood y Schiedhelm (10), son referencias presentes en varias de las propuestas, tanto desde la primera reflexión territorial como en la pròpiament edificatòria.

Ninguno de los concursantes modifica la localización propuesta en las bases para el edificio de la Escuela de Arquitectura en el conjunto del campus, y en todas las propuestas —y con dife-

de llum, passant pel pati com a paisatge, es planteja un repertori pel que fa als tractaments dels espais exteriors que va més enllà d'entendre'ls com espais per passejar-hi i intercanviar-hi coneixements, per posar-los al servei de l'edificació i de la prefabricació.

La preexistència de la Facultat d'Econòmiques (o) tesa la globalitat en tots els casos, i amb més o menys intensitat les propostes incorporen aquest edifici com a premissa, tant pel que fa a la recerca de la sistematització constructiva i programàtica com a la seva qualitat de garant de l'ordre compositiu.

Fragment o globalitat

El conflicte entre l'especificitat de l'encàrrec que comporta un edifici o l'extrapolació del sistema que implica el campus es trasllueix al rerefons de les propostes. Així, mentre que dues (11 i 12) aposten per sistemes —des de plantejaments de gènesi molt diferents—, les altres propostes accepten una connectivitat que no neguen i opten per l'especificitat de l'edifici. Traspua en alguns casos una tendència que pressuposaria que la forma es pot substituir pel sistema.

Aquestes qüestions apropen el discurs al tema de l'escala. La dificultat de projectar una part d'un tot, pressuposa haver de controlar el tot? Definir els límits de la intervenció de manera que, sense fer res més que un edifici, es pugui resoldre la resta, és una cosa que s'endevina també en alguna proposta.

Es podria intuir que altres propostes seran vídues per sempre o per alguns anys. Els diversos graus de consistència dels fragments que mostren algunes de les propostes, a partir de la consideració dels atributs espacials i de les bones relacions entre els elements formals bàsics detectats a la Facultat d'Econòmiques, s'endevinen com una beneficiosa preexistència.

L'estandardització

En conjunt, les exigències d'estandardització, prefabricació i sostenibilitat es reflecteixen de manera creixent als concursos, i d'una manera particular en aquest.

En molts casos, les reflexions esdevenen transversals i són condicionants essencials del projecte. Aquestes reflexions no s'originen necessàriament en el mateix projec-

the future *connectivity* with the rest of the campus.

The role of the courtyard was central to all the proposals: from the idea of cloister to the courtyard as a chink of light, via the courtyard as landscape, they presented a repertory of treatment of the exterior spaces that goes beyond an attempt to understand them as spaces to walk in and exchange knowledge to place them at the service of construction and prefabrication.

The pre-existence of the Economics Faculty (o) tightens the globality in all cases, and, with varying degrees of intensity, the proposals incorporate this building as a premiss in terms both of built and programmatic systematization and as a guarantor of the compositional order.

Fragment or globality

The conflict between the specificity of the commission for a building and the extrapolation of the system represented by the campus shows through the proposals. While two (11 i 12) advocate systems (based on approaches with very different sources), the other proposals opt for an undeniable connectivity and the specificity of the building. Some cases are marked by a trend that seems to suggest that form can be substituted by the system.

These issues bring the discourse round to the theme of scale. Does the difficulty inherent in designing a part of a whole require having to control the whole? Some proposals suggest the definition of the limits of intervention in such a way that, by merely designing a building, it is possible to resolve the rest.

There was a feeling that other proposals would remain widows forever, or for a few years at least. The various degrees of consistency of the fragments presented by some of the proposals, based on the consideration of spatial attributes and smooth relations between the basic formal elements detected in the Economics Faculty, suggest a beneficial pre-existence.

Standardization

The demands of standardization, prefabrication and sustainability are, as a rule,

rentes grados de intencionalidad— se refleja la futura *conectividad* con el resto del campus.

El papel del patio resulta crucial en todas las propuestas: desde la idea de claustro hasta el patio como resquicio de luz, pasando por el patio como paisaje, se plantea un repertorio de los tratamientos de los espacios exteriores que va más allá de su concepción como espacios para pasear e intercambiar conocimientos, para ponerlos al servicio de la edificación y de la prefabricación.

La preexistencia de la Facultad de Económicas (o) tensiona la globalidad en todos los casos, y con más o menos intensidad las propuestas incorporan dicho edificio como premisa, tanto por lo que respecta a la búsqueda de la sistematización constructiva y programática como a su calidad de garante del orden compositivo.

Fragmento o globalidad

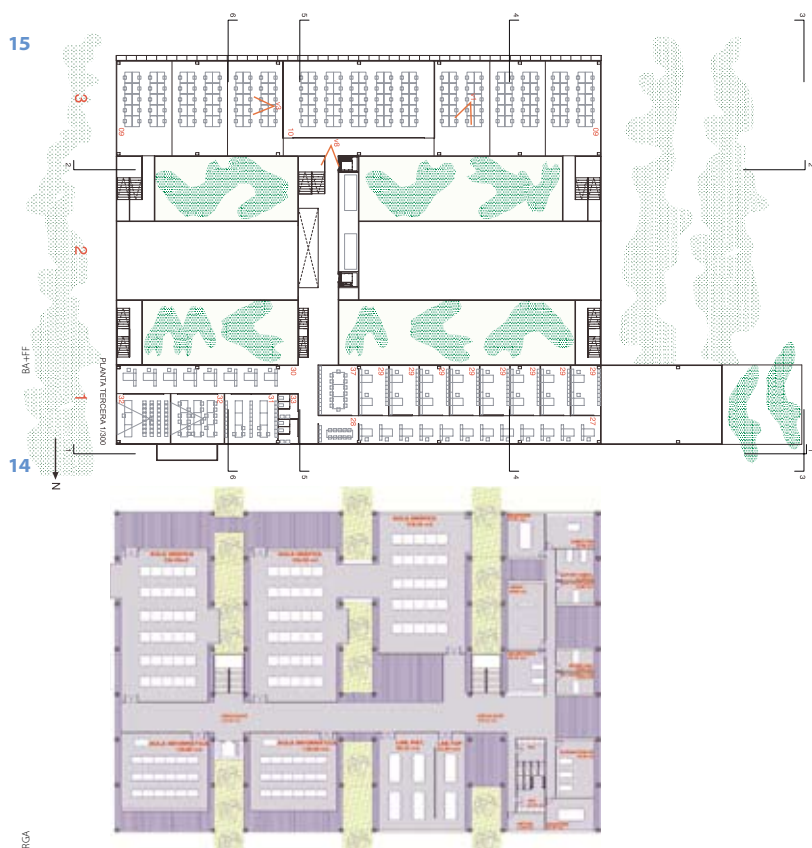
El conflicto entre la especificidad del encargo que conlleva un edificio o la extrapolación del sistema que implica el campus se trasluce en el trasfondo de las propuestas. Así, mientras dos de ellas (11 i 12) apuestan por sistemas —desde planteamientos de gènesis muy diferentes—, las demás propuestas aceptan una conectividad que no niegan i optan por la especificidad del edificio. Rezuma en algunos casos una tendencia que presupondría que la forma puede substituirse por el sistema.

Estas cuestiones acercan el discurso al tema de la escala. La dificultad de proyectar una parte de un todo, ¿presupone tener que controlar el todo? Definir los límites de la intervención de modo que, sin hacer nada más que un edificio, se pueda resolver el resto, es algo que se adivina también en alguna propuesta.

Se podría intuir que otras propuestas serán viudas para siempre o durante algunos años. Los diversos grados de consistencia de los fragmentos que muestran algunas de las propuestas, a partir de la consideración de los atributos espaciales y de las buenas relaciones entre los elementos formales básicos detectados en la Facultad de Económicas, se adivinan como una beneficiosa preexistencia.

La estandarización

En conjunto, las exigencias de estandarización, prefabricación y sostenibilidad se reflejan de

te, sinó que formen part del bagatge de cada concursant i permeten l'aparició de propostes molt elaborades tècnica-ment que conviuen amb plantejaments necessàriament en construcció, atesa la limitació de temps de què es disposa en un concurs.

És un bagatge que ahora dóna solaz a algunes de les propostes que més treballen aquests temes, fruit d'una reflexió que compromet l'equip que la realitza amb una forma de treball: la proposta 11 en primer lloc, però també dues propostes més (11, 12, 13).

Tanmateix, una *estandardització projectual* condiona els treballs, en especial les propostes de la primera volta del concurs, elaborades en alguns casos sobre retalls de material biogràfic dels concursants.

El programa de l'Escola d'Arquitectura

Una de les propostes (14) enceta de forma clara la reflexió sobre les bases programàtiques del concurs. Així, mentre que l'ocupació territorial ha estat un motiu necessari de reflexió pels concursants, la reflexió programàtica —la formulació sobre com han de ser els aularis i el treball específic en la definició de la mateixa aula— no ha estat de forma general objecte d'estudi en aquesta fase, tot i que almenys tres de les propostes apunten especificitats per a les aules gràfiques.

El funcionament dels edificis permet distingir diverses apostes circulatòries i d'ús dels espais de pas. Així, hi ha diferències molt notables en la quantificació dels espais servidors en les cinc propostes, de manera que la superfície d'unes arriba a doblar la de les altres.

Mentre que algunes aposten per minimitzar recorreguts i escales (14), d'altres (15) decideixen optimitzar els espais distribuïdors i replantejar-los com llocs de transmissió de coneixement i relació, de manera que eixamplen les aules.

També aquí es planteja el debat, present sovint en els concursos, sobre els límits de la capacitat propositiva del concursant i la conveniència d'endegar aquest camí. L'actual sistema de concursos, que s'ha estès de manera generalitzada, de poca durada en el temps i, en concordança, de curta dotació econòmica, sembla desaconsellar i qüestionar els plantejaments proposats a les bases.

increasingly reflected in competitions, and this is particularly true here.

In many cases, reflections go across the board to become essential conditioning factors of the project. These reflections do not necessarily originate with the project, rather they form part of the entrant's individual baggage and generate technically very complete proposals, alongside others that are necessarily under construction, given the limits of time available in a competition.

This baggage also gives greater tightness to some of the proposals that most concentrate on these themes, as a result of reflection that commits the team to a way of working: proposal 11 most of all, but also two others (11, 12, 13).

There is also a *design standardization* that conditions the works, particularly the proposals in the first round of the competition, in some cases drafted on scraps of the entrants' biographical material.

The brief for the School of Architecture

One of the proposals (14) clearly addresses reflection on the programmatic conditions of the competition. While territorial occupation was a necessary theme of reflection for the entrants, programmatic reflection—the formulation of the lecture rooms and specific work on the definition of each one—was not, in general, the object of study in this phase, although at least three of the proposals give specificities for the graphic studios.

The functioning of the buildings suggests various circulations and use of spaces of passage. There are consequently marked differences in the quantification of the service spaces in the five proposals, in some cases producing surface areas twice the size of others.

While some chose to minimize itineraries and stairs (14), others (15) decided to optimize distribution spaces and approach them as places for the transmission of knowledge and relation, thereby extending the lecture rooms.

forma creciente en los concursos, y de modo particular en este.

En muchos casos, las reflexiones pasan a ser transversales y son condicionantes esenciales del proyecto. Estas reflexiones no se originan necesariamente en el propio proyecto, sino que forman parte del bagaje de cada concursante y permiten la aparición de propuestas muy elaboradas técnicamente que conviven con planteamientos necesariamente en construcción, dada la limitación de tiempo de que se dispone en un concurso.

Es un bagaje que al mismo tiempo da solaz a algunas de las propuestas que más trabajan estos temas, fruto de una reflexión que compromete al equipo que la realiza con una forma de trabajo: la propuesta 9 en primer lugar, pero también dos propuestas más (11, 12, 13).

No obstante, una *estandarización proyectual* condiona los trabajos, en especial las propuestas de la primera vuelta del concurso, elaboradas en algunos casos sobre recortes de material biográfico de los concursantes.

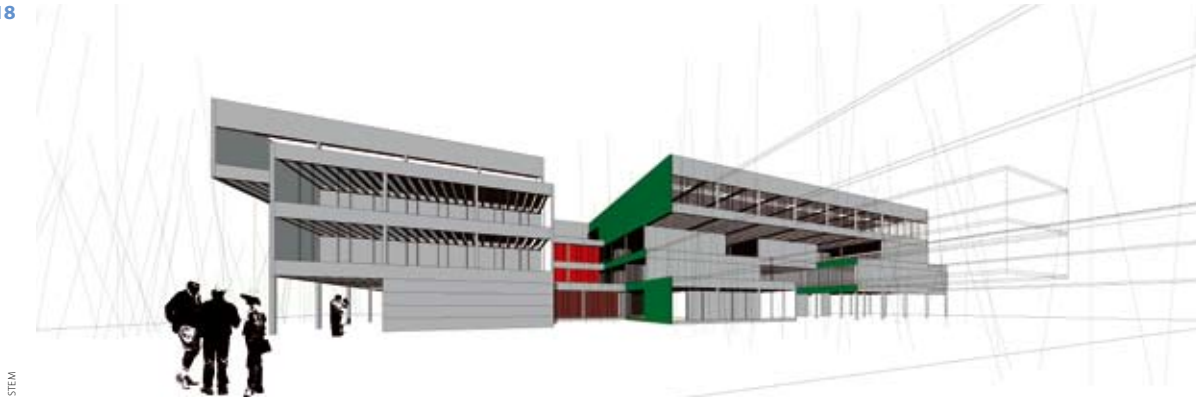
El programa de la Escuela de Arquitectura

Una de las propuestas (14) abre claramente la reflexión sobre las bases programáticas del concurso. Así, mientras la ocupación territorial ha sido un motivo necesario de reflexión para los concursantes, la reflexión programática —la formulación sobre cómo deben ser las aulas y el trabajo específico en la definición de la propia aula— no ha sido de forma general objeto de estudio en esta fase, aunque al menos tres de las propuestas apuntan especificidades para las aulas gráficas.

El funcionamiento de los edificios permite distinguir varias apuestas circulatorias y de uso de los espacios de paso. Así, existen diferencias muy notables en la cuantificación de los espacios servidores entre las cinco propuestas, de modo que unas llegan a doblar en superficie a las demás.

Mientras algunas apuestan por minimizar recorridos y escaleras (14), otras (15) deciden optimizar los espacios distribuidores y repensarlos como lugares de transmisión de conocimiento y relación, de modo que ensanchen las aulas. También aquí se plantea el debate, presente

18

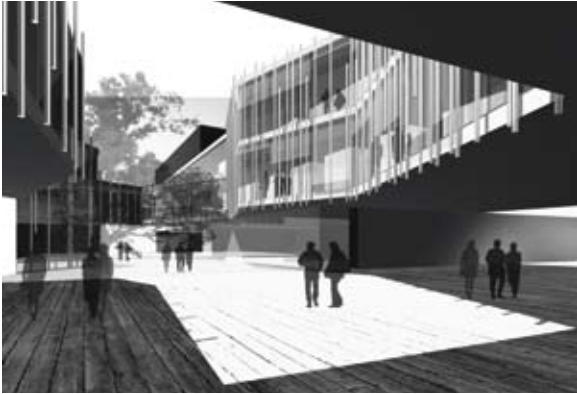
STEM

20

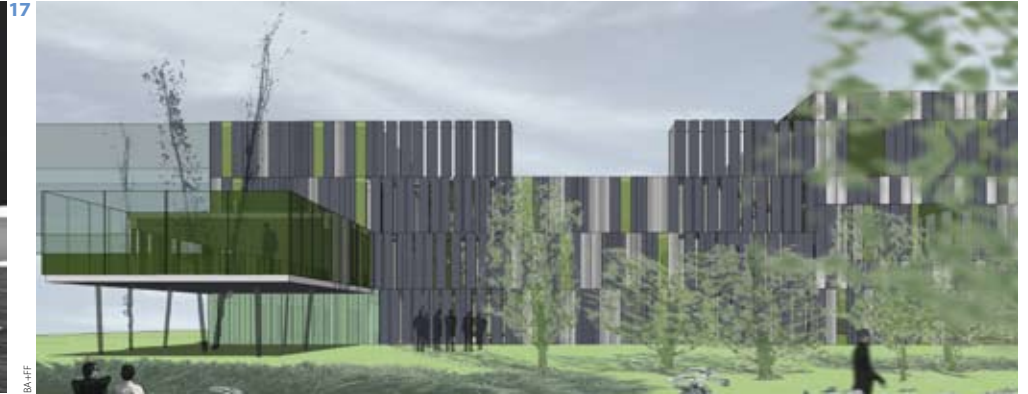

ETC

19

BOI

17

BA+FF

Aquest fet genera, en definitiva, una gran responsabilitat sobre la feina de l'organització de concursos i en la redacció de les bases. Els requeriments funcionals i els criteris de projecte definits pels qui convoquen el concurs es fixen prèviament i de forma definitiva en aquesta fase anterior al concurs.

A l'altre platet de la balança, com ho fan alguns dels nostres països veïns, una dotació més generosa de temps i de diners contribuiria a ajustar les propostes a una major concreció, que seria beneficiosa tant per al client com també per a l'edifici que s'ha de construir.

Fitxa i acta del jurat

El jurat estava presidit per Lluís Arola Ferrer, rector de la Universitat Rovira i Virgili, i n'eren vocals Antoni González Senmartí, vicerector del Campus i Relacions Institucionals de la URV; Josep Bertran Ilari, president de la Comissió Gestora de l'ETSA; Josep Benedito Rovira, arquitecte i director d'RQP Arquitectura, SL, i Jordi Bergadà Masquef, arquitecte i president de la demarcació de Tarragona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya.

Actuant en representació de la Universitat Rovira i Virgili, de l'Ajuntament de Reus i l'empresa pública Innova, després de valorar molt positivament la qualitat arquitectònica de les cinc ofertes presentades pels licitadors seleccionats per participar en aquesta segona volta del concurs i atenent als criteris de puntuació establerts al Plec de Bases per a la segona volta, de comú acord va decidir adjudicar el primer premi a la proposta arquitectònica presentada per l'arquitecte Carles Teixidor Felip, de l'estudi d'arquitectura Bardagí i Teixidor, Associats Arquitectes, SL, proposta que també signava l'arquitecte Franc Fernández. ♦

Mateu Barba i Sergi Serra

This phase also addressed the debate, very relevant to competitions, as to the limits of the entrant's propositional capacity and the appropriateness of taking this approach. The current, very widespread system of competitions, with tight deadlines and, accordingly, limited funding, seems to advise against and question the approaches proposed in the conditions of entry. This fact devolves a great deal of responsibility onto the task of organizing competitions and drawing up conditions of entry. The functional requirements and project criteria defined by the organizers are stipulated in advance and are definitive before the competition.

On the other side of the balance is the practice of some of our neighbouring countries: more time and money would contribute to making proposals more specific, which would be of benefit both to the client and to the building that is to be constructed.

Jury proceedings

The jury comprised the chair, Lluís Arola Ferrer, Vice-Chancellor of Rovira i Virgili University, and the members Antoni González Senmartí, Vice-Chancellor of the Campus and Institutional Relations (URV); Josep Bertran Ilari, President of the Management Committee of the ETSA; Josep Benedito Rovira, architect and Director of RQP Arquitectura, SL, and Jordi Bergadà Masquef, architect and President of the Tarragona Branch of the Col·legi d'Arquitectes de Catalunya.

Acting on behalf of Rovira i Virgili University, Reus Council and the public company Innova, having valued very positively the architectural quality of the five offers presented by the tenderers selected to participate in the second round of the competition, with reference to the points criteria established in the conditions of entry, the jury decided by mutual agreement to adjudicate first prize to the proposal presented by the architect Carles Teixidor Felip, of Bardagí i Teixidor, Associats Arquitectes, SL, also signed by the architect Franc Fernández. ♦

Mateu Barba i Sergi Serra
Translated by Elaine Fradley

a menudo en los concursos, sobre los límites de la capacidad propositiva del concursante y la conveniencia de encauzar este camino. El actual sistema de concursos, que se ha extendido de forma generalizada, de poca duración en el tiempo y, en consonancia, de escasa dotación económica, parece desaconsejar y cuestionar los planteamientos propuestos en las bases. Este hecho genera, en definitiva, una gran responsabilidad sobre la tarea de organizar concursos y redactar sus bases. Los requisitos funcionales y los criterios de proyecto definidos por los convocantes se fijan por adelantado y de forma definitiva en esta fase anterior al concurso.

En el otro plato de la balanza, como hacen algunos de nuestros países vecinos, una dotación más generosa de tiempo y dinero contribuiría a ajustar las propuestas a una mayor concreción, lo que redundaría positivamente tanto para el cliente como para el edificio a construir.

Ficha y acta del jurado

El jurado, presidido por Lluís Arola Ferrer, rector de la Universitat Rovira i Virgili, contaba asimismo con los vocales Antoni González Senmartí, vicerector del Campus y Relaciones Institucionales de la URV; Josep Bertran Ilari, presidente de la Comisión Gestora de la ETSA; Josep Benedito Rovira, arquitecto y director de RQP Arquitectura, SL, y Jordi Bergadà Masquef, arquitecto y presidente de la demarcación de Tarragona del Colegio de Arquitectos de Cataluña.

Actuando en representación de la Universitat Rovira i Virgili, del Ayuntamiento de Reus y la empresa pública Innova, tras valorar muy positivamente la calidad arquitectónica de las cinco ofertas presentadas por los licitantes seleccionados para participar en esta segunda vuelta del concurso y atendiendo a los criterios de puntuación establecidos en el Pliego de Bases para la segunda vuelta, de común acuerdo decidió adjudicar el primer premio a la propuesta arquitectónica presentada por el arquitecto Carles Teixidor Felip, del estudio de arquitectura Bardagí i Teixidor, Associats Arquitectes, SL, propuesta firmada también por el arquitecto Franc Fernández. ♦

Mateu Barba i Sergi Serra
Traducido por Jordi Palou